Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		Ἐξωτερικοῦ:	
Ἐτησία	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. 10,—
Ἑξάμηνος	» 4,50	Ἑξάμηνος	» 5,50
Τρίμηνος	» 2,50	Τρίμηνος	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩΙ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ὸς | *Ἐν Ἀθήναις, 19 Ὀκτωβρίου 1913* | *Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 47*

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. *(Συνέχεια).*

Ἐδιάζοντο καὶ αὐτοὶ νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὸ κατάστημα, ὅσον καὶ ὁ συνένοχός των.

Ὁ ἀχθοφόρος, μαλακὰ-μαλακά, ἐξήπλωσε τὸν γέροντα εἰς τὸ ἁμάξι καὶ τὸν ἐσκέπασε μὲ ὅ,τι ἠμπόρεσε νὰ εὕρῃ: σάκκους, ἐργαλεῖα, κτλ. Ἔπειτα ἐζεύχθη εἰς τὰ χερούλια, ὁ Μπόμπης ἔσπρωξεν ἀπὸ πίσω, καὶ οἱ δύο μαζὶ ἠκολούθησαν τὸν φύλακα, ὁ ὁποῖος προηγεῖτο.

Ἔφθασαν οὕτω μέχρι τῆς μεγάλης πύλης, πρὸ τῆς ὁποίας εὑρίσκοντο ἕνας Ἀδελφὸς τοῦ Ἐλέους, καθήμενος εἰς μίαν καρέκλαν, καὶ ἕνας φρουρὸς στρατιώτης.

Ὁ φύλαξ ἔνευσεν εἰς τοὺς ψευδοκτίστας νὰ σταματήσουν κ' ἐπροχώρησε πρὸς τὸν θυρωρόν.

—Ἀδελφὲ Ἰωακείμ, τῷ εἶπε, σύνοδεύω τοὺς ἐργάτας, ποῦ ἐτελείωσαν τὴν ἐργασίαν των εἰς τὸ περίπτερον τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου.

—Πολὺ καλά, εἶπεν ὁ θυρωρός· ἀλλὰ γιατὶ παίρνουν καὶ τὰ ἐργαλεῖά των; Εἶχα διαταγὴ νὰ τοὺς ἀφίνω νὰ περνοῦν, ὀκτὼ μέρες.

—Ἔ, μὰ βλέπετε, Ἀδελφέ μου, ἀπεκρίθη ὁ Γκαγιαρντώ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀκούσῃ αὐτὴν τὴν συνομιλίαν, ἅμα οἱ μαστόροι εἶνε καλοί, ἡ δουλειὰ τελειώνει γρήγορα. Ἐλπίζω λοιπόν, πῶς ἂν μᾶς ξαναχρειασθῆτε...

—Θὰ σᾶς φωνάξωμε, μάλιστα! συνεπλήρωσεν ὁ θυρωρός, ἀνοίγων τὸ βαρὺ φύλλον τῆς καγγελόπορτας καὶ παραμερίζων διὰ νὰ περάσουν ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἐξελάμβανεν ὡς ἀληθινοὺς κτίστας.

Ἡ καγγελόπορτα ἐπανεκλείσθη μὲ κρότον καὶ ὁ Γκαγιαρντώ, σκασμένος ἀπὸ τὰ γέλια, ἤρχισε νὰ σύρῃ τρέχων τὸ ἐλαφρὸν χειραμάξι.

Ὅταν ἀπεμακρύνθησαν ἀρκετά, ὥστε νὰ μὴ φαίνωνται πλέον ἀπὸ τὸ Φρενοκομεῖον, ὁ Μπόμπης ἔσπευσε νὰ λύσῃ τὸν σάκκον, τὸν περιέχοντα τὸν γηραιὸν κόμητα Μουσύ.

Ὁ τυφλός, μόλις ἠσθάνθη τὸν ἑαυτόν του ἐλεύθερον, ἄφωνος ἀπὸ τὴν συγκίνησιν, ἤνοιξε τὰς ἀγκάλας του, εἰς τὰς ὁποίας ἐρρίφθη ὁ μικρὸς τζόκεϋ λέγων:

— Ὦ, κύρε κόμη, τί εὐτυχὴς ποῦ εἶμαι, ποῦ κατώρθωσα νὰ σᾶς σώσω, ὅπως σᾶς τὸ εἶχα ὁρκισθῆ!

«Κύριοι, εἶπεν ὁ Πορτμπέφ, βγάζων εὐγενέστατα τὸ καπέλλο του· σᾶς ἐπαναλαμβάνω, ὅτι εἴμεθα τίμιοι ἄνθρωποι!»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

ΝΕΟΙ ΑΘΛΟΙ

Φυγὴ μετὰ τὴν νίκην

Ἡ ἄφιξις τῶν νικητῶν εἰς τὸν οἰκίσκον, ὅπου τοὺς ἐπερίμενεν ὁ Πορτμπέφ, φρουρῶν τοὺς αἰχμαλώτους, ὑπῆρξε θριαμβευτική.

Ὅταν ὁ ἀχθοφόρος ἔμαθεν, ὅτι οἱ φίλοι του ἐπανήρχοντο φέροντες τὸν γηραιὸν κόμητα, κατ' ἀρχὰς ἐδυσκολεύθη νὰ τὸ πιστεύσῃ. Καὶ ἐδέησε νὰ κούσῃ ὅλας τὰς λεπτομερείας τοῦ ἀνδραγαθήματος, καὶ νὰ ἰδῇ τὴν εὐγενῆ λευκότριχα κεφαλὴν τοῦ γέροντος προβάλλουσαν ἀπὸ τὸν σάκκον. Ὁ ἐνθουσιασμός του ἐξεδηλώθη τότε δι' ἐκρήξεως γέλωτος, ἡ ὁποία ἀνεστάτωσε τὰς ἠχοὺς τῶν περιχώρων,—εὐτυχῶς ἐρήμων.

— Χά, χά, χά! ἐφώναζεν ὁ σωματοφύλαξ τοῦ Μπόμπη· νὰ πῶς τὰ καταφέρνομε 'μεῖς, ἅμα πάρωμε ἀπάνω μας μιὰ δουλειά. Φθάνουμε τὸ μεσημέρι καὶ στὴς ἕξη εἶνε ὅλα τελειωμένα. Ἄψε-σβῦσε! Ψέμματα, μπάρμπα;

Ὁ γηραιὸς κόμης, πρὸς

τὸν ὁποῖον ἀκηθυόνετο ἡ ἐρώτησις, ἤπλωσε τὰς τρεμούσας χεῖράς του πρὸς τοὺς γενναίους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐρριψοκινδύνευσαν τὴν ζωήν των διὰ νὰ τὸν ἐλευθερώσουν, καὶ τοῖς εἶπε:

— Σᾶς εὐχαριστῶ, φίλοι μου. Εἶσθε τόσον καλοὶ ὅσον καὶ ἀνδρεῖοι, διὰ νὰ ὑπερνικήσετε ὅλας τὰς δυσκολίας ποῦ παρουσιάζεν ἡ ἀπελευθέρωσίς μου. Χάρις εἰς σᾶς...χάρις εἰς σέ, καλό μου παιδί, δὲν θἀποθάνω χωρὶς νὰ ἐκδικηθῶ τὸν ἀνάξιον ἀνεψιόν μου καὶ χωρὶς νὰ τοῦ ἀποσπάσω τὴν περιουσίαν ποῦ μοῦ ἔκλεψε, διὰ νὰ τὴν δώσω σὲ σᾶς.

—Ὦ, κύριε, ἀπεκρίθη ὁ Μπόμπης, συγκεκινημένος ἀπὸ αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ γέροντος, οἱ φίλοι μου κ' ἐγὼ δὲν ἐκάμαμεν ὅ,τι ἐκάμαμεν, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ πάρωμεν τὴν περιουσίαν σας... Ἀπὸ τὴν νύκτα ποῦ σᾶς εἶδα νὰ τρέμετε ἀπὸ τὸ κρύο, στὴ φυλακὴ τοῦ φρικτοῦ ἐκείνου Μαύρου Πύργου, αἰωνίως σᾶς ἐσυλλογιζόμουν...Ἀλλὰ τί θὰ μποροῦσα νὰ κάμω ἐγώ, ἕνα πτωχὸ παιδί, ἂν δὲν εἶχα τὴν καλοτυχία νἀπαντήσω αὐτοὺς τοὺς δυὸ φίλους, ποῦ ἡ δύναμίς των καὶ ἡ ἐπιτηδειότης δὲν γνωρίζει ἐμπόδια ;...

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Μπόμπης ἐβοήθησε τὸν κόμητα νὰ καταβῇ ἀπὸ τὸ ἁμαξάκι, αὐτὸς δέ, εὐτυχὴς ποῦ ἀνέπνεεν ἐπιτέλους ἀέρα ἐλευθερίας, ἐνηγκαλίζετο καὶ κατεφίλει τὸν μικρόν, ἔθλιβε τὰς χεῖρας τῶν δύο Ἡρακλέων καὶ τοῖς ἔλεγεν ἀκαταπαύστως :

— Περιμένετε, φίλοι μου, περιμένετε... Σὲ λίγο θὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησι νἀνταμείψω πλουσίως τοὺς κόπους σας.

«Ἄμα οἱ μαστόροι εἶνε καλοί, ἡ δουλειὰ τελειώνει γρήγορα.»
(Σελ. 373, στ. κ')

Ὁ Γκαγιαρντὼ ἔσκυψε μίαν στιγμὴν εἰς τὸ αὐτὶ τοῦ Πορτμπέρ καὶ τοῦ ἐψιθύρισε :

—Ἔ, πῶς τὰ βλέπεις τὰ πράγματα ; Λὲς νὰ κάναμε τὴν τύχη μας, ποῦ ἐσώσαμε αὐτὸ τὸ γέρο ;

— Μπορεῖ! ξέρω κ' ἐγώ ; ἀπεκρίθη ὁ Πορτμπέρ· κατὰ τὴν ἰδέα μου τοὐλάχιστον, ὁ γέρος δὲν φαίνεται καθόλου τρελλός.

— Ἐκτὸς ἂν ἡ τρέλλα του εἶνε ἴσαλίσα αὐτὴ ἡ περιουσία ποῦ μᾶς κοπανίζει.

— Θὰ τὸ ἰδοῦμε!

Ὁ γέρων, ὡς διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν καλὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν ἐσχημάτισεν περὶ τῶν φρενῶν του, ἔλαβε τότε τὸν λόγον καὶ εἶπε :

— Φίλοι μου, δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ σᾶς δώσω συμβουλάς, διότι ἀπεδείξατε πόσον εἶσθε φρόνιμοι καὶ ἐπιδέξιοι. Νομίζω ὅμως καθῆκόν μου νὰ σᾶς εἰδοποιήσω, ὅτι κινδυνεύομεν νὰ συλληφθῶμεν, ἂν δὲν φύγωμεν ἀπὸ αὐτὸν τὸν τόπον ἀμέσως. Τὴν ὥραν αὐτήν, ἡ ἀπουσία μου θὰ παρετηρήθη, καὶ μολονότι δὲν βλέπω ποῦ μ' ἐφέρατε, νομίζω ὅμως ὅτι δὲν εὑρισκόμεθα καὶ πολὺ μακρὰ ἀπὸ τὸ Κατάστημα.

— Ὁ μπάρμπας ἔχει δίκηο ! ἀνέκραξεν ὁ Γκαγιαρντὼ· πρέπει νὰ τὸ σκάσωμε τὸ γρηγορώτερο.

— Δρόμο λοιπόν ! εἶπεν ὁ Μπόμπης, φλεγόμενος ἀπὸ ἀνυπομονησίαν.

Ὁ Γκαγιαρντὼ καὶ ὁ μικρὸς ἔβγαλαν τὰ φορέματα τῶν ἐργατῶν, μὲ τὰ ὁποῖα εὐκόλως θὰ τοὺς ἀνεγνώριζαν, κ' ἐφόρεσαν τὰ ἰδικά των. Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ποῦ ἡτοιμάζοντο νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὸν οἰκίσκον, ὁ Πορτμπὲρ ἐκτύπησε τὸ μέτωπόν του.

— Διάβολε ! ἔκαμε· ξεχάσαμε τοὺς αἰχμαλώτους μας.

— Δὲν βαρυέσαι ! ἀπεκρίθη ὁ Γκαγιαρντὼ· νὰ τοὺς ἀφίσωμε ἐκεῖ ποῦ εἶνε. Ὅσο εἶνε δεμένοι, δὲν θὰ μπορέσουν νὰ μᾶς βλάψουν ὅσον ἴσως θὰ ἐπιθυμοῦν· καὶ ὅταν πάλι θὰ ἔλθουν νὰ τοὺς λύσουν, θὰ κινδυνεύσουν λιγώτερο νὰ θεωρηθοῦν συνένοχοι, ἀφοῦ θὰ εὑρεθοῦν δεμένοι.

— Καλὰ λές, σύντροφε! ὑπέλαβεν ὁ Πορτμπέρ· σὺ τὰ σκέπτεσαι ὅλα!

Τὰ διαβούλια αὐτὰ διήρκεσαν σχεδὸν μισὴν ὥραν. Καὶ οὕτως ἐπῆλθεν ἡ νύξ, εὐνοοῦσα θαυμασίως τὴν φυγὴν τῶν ἀπαγωγέων.

Ὁ γέρων κόμης, στηρίζων τὴν χεῖρα εἰς τὸν ὦμον τοῦ Μπόμπη, ὁ ὁποῖος τὸν ὡδηγοῦσεν, ἔκαμεν ὀλίγα βήματα ὀπισθεν τῶν φίλων του. Ἀλλ' ὁ Πορτμπέρ, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπρόσεχεν, ἔξαφνα τὸν ἐσταμάτησε.

— Μπάρμπα, τῷ εἶπε μὲ σεβασμόν, δὲν τὸ λέω γιὰ νὰ σὲ προσβάλω, μοῦ φαίνεται ὅμως πῶς δὲν στέκεσαι καλὰ στὰ πόδια σου καὶ πῶς ἔτσι δὲν θὰ μπορέσωμε νὰ πᾶμε πολὺ μακρυά.

— Ἀλήθεια, ἀπεκρίθη ὁ γέρων περίλυπος· ἔχασα τὴν συνήθειαν νὰ περιπατῶ... τὰ γέρικα πόδια μου τρέμουν καὶ τὰ τυφλὰ μάτια μου δὲν μὲ βοηθοῦν καθόλου...Θὰ σᾶς εἶμαι πολὺ μεγάλο βάρος 'ς αὐτὴ τὴ φυγή... Ἐγκαταλείψατέ με ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, στὸ πρῶτο δάσος ποῦ θἀπαντήσετε.

Οἱ δύο ἀχθοφόροι ἠγανάκτησαν, ἀκούσαντες αὐτὴν τὴν πρότασιν. Νὰ τὸν ἐγκαταλείψουν;... Ὄχι δά!.. Καὶ τί ἐραντάζετο λοιπόν; Ὅτι ἐκινδύνευσαν τὸ πετσί των διὰ νὰ τὸν βγάλουν ἀπὸ τὸ Φρενοκομεῖον καὶ νὰ τὸν ἀφίσουν ἔπειτα ἀβοήθητον, εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ;...

Ἄλλως τε ὁ Πορτμπέρ, ὁ ὁποῖος, ἂν καὶ σχεδὸν νηστικός, εἶχε μίαν καλὴν ἔμπνευσιν, ἐγύρισεν ὀπίσω καὶ ἔφερε τρέχων θριαμβευτικῶς τὸ ἁμαξάκι ἐκεῖνο, διὰ τοῦ ὁποίου εἶχαν μετακομίσῃ τὸν γέροντα ἀπὸ τὸ Κατάστημα εἰς τὸν οἰκίσκον.

— Ἔμπα μέσα, μπάρμπα, εἶπεν εἰς τὸν κόμητα, καὶ μὴ σὲ νοιάζῃ. Ἐμεῖς θὰ σὲ τραβήξομε ὡς τὴν ἄκρη τοῦ κόσμου!

Ὁ γέρων ἐδέχθη τὴν προσφορὰν καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ τῆς μικρᾶς χειραμάξης, ὁ δὲ Πορτμπέρ, ζευχθεὶς εἰς αὐτήν, ἤρχισε νὰ τρέχῃ ἐπὶ τοῦ δρόμου, ὁ ὁποῖος ἐξετείνετο κατὰ μῆκος τοῦ περιτειχίσματος τοῦ Φρενοκομείου.

Τρέχων ὄπισθεν καὶ ὁ Μπόμπης, διέκρινεν εἰς τὰ πορεῖα τοῦ Καταστήματος φῶτα, τὰ ὁποῖα ἐκινοῦντο.

— Θὰ γυρεύουν τὸν κόμητα, εἶπε.

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Πορτμπέρ, καὶ πρέπει γι' αὐτὸ νὰ βιασθοῦμε.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἔφθασαν εἰς τὸν μεγάλην δρόμον, ὁ ὁποῖος προχωρεῖ κατὰ μῆκος τοῦ Μάρνου, καὶ ἡτοιμάσθησαν νὰ διευθυνθοῦν πρὸς τὸ Παρίσι, ὅταν ὁ γέρων τοὺς παρεκάλεσε νὰ σταθοῦν μίαν στιγμήν.

— Ἔ, ἂς ξεκουρασθοῦμε λιγάκι! εἶπαν οἱ δύο Ἡρακλεῖς, ἀσθμαίνοντες ἀπὸ τὸ τρέξιμον.

Ὁ Μπόμπης διέκρινεν ἄνωθεν τοῦ δρόμου ἕνα δάσος κ' ἐπρότεινε νὰ ὑπάγουν ἐκεῖ νὰ κρυφθοῦν.

Οἱ ἀχθοφόροι ἐζεύχθησαν πάλιν εἰς τὸ ἁμαξάκι καὶ ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ἐπέρασαν τὴν ἀνωφερῆ ὀχθην καὶ ἔφθασαν εἰς τὸ σωτήριον δάσος.

Ἀλλὰ μόλις ἐστάθησαν, εἶδαν κάτωθέν των καμμιὰ δεκαριὰ στρατιώτας ἐφίππους, ὁδηγουμένους ἀπὸ ἕνα Ἀδελφὸν τοῦ Ἐλέους καὶ καλπάζοντας ἐπὶ τοῦ μεγάλου δρόμου.

— Ἐμένα κυνηγοῦν, καὶ διευθύνονται εἰς τὸ Παρίσι, εἶπεν ὁ γέρων. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ποῦ σταθήκαμε ἐδῶ! θὰ μπορέσωμε ἔτσι νὰ διαφύγωμε.

Καὶ κατόπιν, ἡσυχώτερος, ὁ κόμης

Μουσὺ ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς σωτῆρας τὰ σχέδιά του.

— Φίλοι μου, τοῖς εἶπε· πρῶτα-πρῶτα ἐπιθυμῶ νὰ ὑπάγω στὸν Πύργο τῆς Καμπανίας.

— Στὸ Μαῦρο Πύργο; ἠρώτησεν ὁ Μπόμπης ἔντρομος. Μὰ γιατί;

— Θὰ τὸ μάθετε γρήγορα, ἀπεκρίθη ὁ κόμης μὲ μειδίαμα ἐκφραστικόν. Ἂν, κατὰ καλὴν τύχην, ὁ ἀνεψιός μου δὲν ἐπέστρεψεν ἀκόμη ἐκεῖ, αἱ ὑποσχέσεις ποῦ σᾶς ἔδωσα θὰ πραγματοποιηθοῦν καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς ἀνταμείψω ὅπως τὸ ἀξίζετε.

Ὁ Γκαγιαρντὼ καὶ ὁ Πορτμπὲρ συνεννοήθησαν διὰ τῶν ἀγκώνων.

— Τί λές; ἐψιθύρισεν ὁ πρῶτος εἰς τὸ αὐτὶ τοῦ δευτέρου. Μήπως ὁ μπάρμπας ἔχει κρυμμένο ἐκεῖ κάτω κανένα θησαυρό;

— Μπορεῖ!

— Τότε, Γκαγιαρντώ μου, δὲν ἐχάσαμε τὸν καιρό μας.

— Ναί, Πορτμπέρ· ἡ καλὴ πρᾶξις πάντα ἀνταμείβεται!

Ἀπεφασίσθη λοιπὸν νὰ διευθυνθοῦν ἀμέσως πρὸς τὸν Πύργον τῆς Καμπανίας.

Εὕρημα

Ἐνῷ ὁ Μπόμπης συνωμίλει μὲ τὸν τυφλὸν καὶ οἱ δύο ἀχθοφόροι συνεζήτουν περὶ τοῦ δρόμου, τὸν ὁποῖον θὰ ἠκολούθουν, διὰ νὰ μὴ συναντηθοῦν μὲ τοὺς διώκτας ἱππεῖς, ἠκούσθη καὶ πάλιν θόρυβος ἵππων καλπαζόντων.

Ὁ Μπόμπης ἐσύρθη πρὸς ἀναγνώρισιν μέχρι τοῦ βράχου, ὁ ὁποῖος ἐδέσποζε τῆς καμπῆς τοῦ δρόμου, καὶ μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἐπέστρεψεν ἀναγγέλλων, ὅτι μία ταξειδιωτικὴ ἅμαξα, μὲ δύο ἄλογα, ἐπλησίαζεν ἐρχομένη ἀπὸ τὸ Παρίσι.

— Τί εὐτυχισμένοι αὐτοί ποῦ ταξειδεύουν μὲ ἁμάξι! ἀνέκραξεν ὁ Γκαγιαρντώ.

— Βέβαια, ὑπεστήριξεν ὁ Πορτμπέρ, πηγαίνουν πιὸ γρήγορα καὶ πιὸ ἀναπαυτικὰ ἀπὸ τοὺς πεζούς.

— Ἀπὸ 'κείνους μάλιστα ποῦ τραβοῦν καὶ χειραμάξι....

— Καὶ κινδυνεύουν λιγώτερο νὰ συλληφθοῦν.

— Γιατὶ λοιπὸν δὲν πηγαίνομε καὶ 'μεῖς μὲ ταξειδιώτικο ἁμάξι;

— Ἔ, ἂς πᾶμε!..

Καὶ οἱ δύο ἀχθοχόροι συνεννοήθησαν πάλιν μὲ μισόλογα.

Κρίνοντες περιττὸν νἀνακοινώσουν τὴν ἰδέαν των εἰς τὸν Μπόμπην καὶ εἰς τὸν κόμητα, διευθύνθησαν σιγὰ-σιγὰ πρὸς τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον κατεσκόπευσαν κρυμμένοι ὄπισθεν τῶν θάμνων τῶν τάφρων.

Ἡ ἀγγελθεῖσα ἅμαξα ἐπλησίαζε. Μόλις ἀπεῖχε τώρα ὀλίγα μέτρα ἀπὸ τὸ μέρος, ὅπου οἱ δύο ἀχθοφόροι ἐφαίνοντο ἐνεδρεύοντες ὡς λῃσταί.

Θὰ ἐρωτήσετε: Οἱ τίμιοι ἀχθοφόροι θὰ γίνουν λοιπὸν τώρα κακοῦργοι;

Μὴ βιάζεσθε νὰ τοὺς κρίνετε...

Καὶ ὅμως ἰδού! ἐξορμοῦν αἰφνιδίως ἐμπρὸς εἰς τὰ ἄλογα. Ὁ Πορτμπὲρ τὰ σταματᾷ καὶ ὁ Γκαγιαρντὼ ἀρπάζει τὸν ἀμαξηλάτην καὶ ὁ ὁποῖος ξεφωνίζει:

— Βοήθεια! κλέφτες!..

(Ἕπεται συνέχεια)

ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΜΟΥΖΙΚΑΝΤΕΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε σελ. 369.)

Ὅταν ἐνύχτωσε, βρέθηκαν 'ς ἕνα δάσος καὶ ἐπειδὴ εἶχαν πολὺ δρόμο ἀκόμη, ἔμειναν ἐκεῖ νὰ περάσουν τὴ νύχτα. Τὸ γαϊδοῦρι καὶ ὁ σκύλλος ἐπλάγιασαν στὴ ρίζα ἑνὸς μεγάλου δένδρου, ἡ γάτα καὶ ὁ κόκκορας ἀνέβηκαν ἐπάνω. Ὁ κόκκορας ἐπεταξε ὡς τὴν κορφὴ γιὰ νὰ βλέπῃ τί γίνεται γύρω, καὶ πρὶν νὰ κοιμηθῇ ἔδωσε μιὰ ματιὰ ἀκόμη καὶ εἶδε μακρυὰ ἕνα φῶς σὰ σπίθα. Ἐφώναξε τότε στοὺς συντρόφους του πῶς μποροῦσε νἄτανε ἐκεῖ κανένα σπίτι, καὶ εἶπε πῶς δὲν θἄτανε κακὰ νὰ πηγαίνανε 'κεῖ.

Ἐξεκίνησαν λοιπὸν καὶ ὅσο κόντευαν νὰ φτάσουν, τόσο τὸ φῶς ἐμεγάλωνε, ὡς ποῦ ἔφτασαν 'ς ἕνα σπίτι ποῦ καθόντανε μέσα λῃστάδες. Ὁ γαΐδαρος, σὰν μεγαλύτερος, πῆγε κοντὰ στὸ παράθυρο καὶ 'κύτταξε μέσα.—Τί βλέπεις αὐτοῦ ; ρωτάει ὁ κόκκορας. — Βλέπω ἕνα τραπέζι μὲ ὡραῖα φαγητὰ καὶ γύρω κάθουνται κλέφτες καὶ τρῶνε. — Αὐτὸ θἄτανε γιὰ μᾶς,—λέει ὁ κόκκορας,—νἄμαστε 'κεῖ! —συμπληρώνει ὁ σκύλλος. Τότε σκέφτηκαν πῶς νὰ κάμουν γιὰ νὰ διώξουν τοὺς λῃστάδες κι' ἐπιτέλους ηὕρανε τὸν τρόπο. Ὁ γαΐδαρος ἀνέβηκε με τὰ μπροστινά του πόδια ἀπάνω στὸ παράθυρο, ὁ σκύλλος πήδησε στὴ ῥάχη του, ἡ γάτα ἀπάνω στὸ σκύλλο καὶ ὁ κόκκορας ἐπέταξε ἀπάνου στὸ κεφάλι τῆς γάτας· καὶ ὅταν ἑτοιμάσθηκαν, ἀρχίσανε ὅλοι μαζὶ νὰ παίζουν τὴ μουσική τους. Ὁ γαΐδαρος ἐγκάριζε, ὁ σκύλλος ἐγαύγιζε, ἡ γάτα ἐνιαούριζε καὶ ὁ κόκκορας ἐφώνιζε· τότε μὲ μιᾶς πήδησαν καὶ οἱ τέσσαροι μέσα ἀπὸ τὸ παράθυρο. Οἱ λῃστάδες, ἀπὸ τὸ φόβο τους, ἐνόμισαν πῶς κἄποια περιπολία ἔφτασε, καὶ δὲν ἐσιέφθηκαν ἄλλο παρὰ νὰ φύγουν, καὶ κατατρομαγμένοι ἔτρεξαν στὸ δάσος.

Κάθησαν λοιπὸν οἱ τέσσαροί μας σύντροφοι στὸ τραπέζι καὶ ἔφαγαν ὅ,τι εἶχεν ἀπομείνῃ σὰν νὰ εἶχαν πέντε ἡμερῶνπεῖνα. Ὅταν τέλειωσαν, σβύσανε τὸ φῶς κὶ καθένας διάλεξε τὸ κρεββάτι του. Ὁ γαΐδαρος ἔπεσε ἀπάνω στὸ χόρτο, ὁ σκύλλος πίσω στὴν πόρτα, ἡ γάτα ἀπάνω στὴ ζεστὴ στάκτη, ὁ κόκκορας ἀπάνω σένα ῥάφι ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα, καὶ καθὼς ἤταν κουρασμένοι ἀπ' τὸ μακρυνὸ τους δρόμο, καλοκοιμήθηκαν.

Κοντὰ τὰ μεσάνυχτα, οἱ λῃστάδες εἶδαν ἀπὸ μακρυὰ ὅτι δὲν ἤτον κανένα φῶς πιὰ εἰς τὸ σπίτι, καὶ εἶπε ὁ καπετάνιος τους: «Βρὲ παιδιά, δὲν πρέπει ν' ἀφίσουμε νὰ μᾶς κυνηγήσουν» καὶ ἔστειλε ἕνα παλληκάρι νὰ ψάξῃ τὸ σπίτι. Αὐτός, σὰν ἔφτασε 'κεῖ καὶ εἶδε πῶς ἤτον ἡσυχία, πῆγε στὴν κουζίνα ν' ἀνάψῃ φῶς. Καθὼς εἶδε τὰ φλογερὰ μάτια τῆς γάτας ἐνόμισε πῶς ἤταν κάρβουνα ἀναμμένα κ' ἔβαλ' ἕνα σπίρτο γιὰ ν' ἀνάψῃ· ἀλλὰ ἡ γάτα ποῦ δὲν ἔπαιρνε ἀπὸ ἀστεῖα, πηδᾶει στὰ μοῦτρα τοῦ καὶ τοῦ τὰ σχίζει. Αὐτὸς ἐτρόμαξε κ' ἔτρεξε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα, μὰ ὁ σκύλλος ποῦ ἤτον ἐκεῖ πλαγιασμένος, πετάχτηκε καὶ τοῦ ἐδάγκωσε τὸ πόδι, καὶ καθὼς περνάει ἀπ' τὴν αὐλὴ ποῦ ἤτανε τὸ χόρτο, τοῦ δίνει τὸ γαϊδοῦρι δύο κλωτσιὲς μὲ τὰ πίσω του τὰ πόδια.

Ἀλλὰ ὁ κόκκορας ποῦ ἀπὸ τὸ θόρυβο ἐξύπνησε, φωνάζει ἀπάνω ἀπὸ τὸ ῥάφι «κουκουρίκου».

Τότε ὁ λῃστὴς ἔτρεξε ὅσο μποροῦσε γρήγορα, πῆγε στὸν καπετάνιο του καὶ τοῦ εἶπε:—«Αὐτὸ τὸ σπίτι εἶνε στοιχειωμένο, γιατὶ μέσα εἶνε μία μάγισσα ποῦ μὲ τὰ μεγάλα της δάχτυλα μοῦ ξέσκισε τὰ μοῦτρα· μπροστὰ ἀπὸ τὴν πόρτα κάθεται ἕνας ἄνθρωπος μ' ἕνα μαχαίρι ποῦ μοῦ τρύπησε τὸ πόδι· στὴν αὐλὴ στέκεται ἕνα μαῦρο θεριὸ ποῦ μὲ μιὰ μαγκοῦρα μ' ἐτσάκισε· κι' ἀπάνω εἰς τὴ σκεπὴ εἶνε ἕνας δικαστὴς ποῦ φωνάζει: φέρτε μου 'δῶ τὸν κατεργάρη!—κι' ἔτσι ἐγὼ τῶβαλα στὰ πόδια». Ἀπὸ τότε δὲν ξαναζύγωσαν οἱ λῃστάδες στὸ σπίτι, κι' ἔτσι οἱ τέσσαροί μας μουζικάντες ἔμειναν τόσο εὐχαριστημένοι ποῦ δὲν ἤθελαν πειὰ νὰ φύγουν ἀπὸ 'κεῖ μέσα

(Brüder Grimm) *Μετάφρασις* Ι. Γ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΦΑΡΟΣ ΚΑΙ ΣΚΟΤΑΔΙ

Φθινοπωρινὸ ἕνα βράδυ
λέει ὁ Φάρος 'ς τὸ Σκοτάδι :
— Τόσο μαῦρο, σὰν τὸν Ἅδη,
Τί μοῦ ἐστάθηκες ἐμπρός μου,
Καὶ σὰ σύγνεφο τυλίζεις
Τὸ κορμί μου, καὶ σκοτίζεις
Τὸ ἀστερόχρωμο τὸ φῶς μου ;
Πᾶψε πιὰ νὰ μὲ ζαλίζεις.
«— Μπρέ, ἐσὺ βρίζεις, ποὺ ἂν σοῦ φύγω
Μιὰ βδομάδα, καὶ πιὸ λίγο,
Θὰ σὲ πάρουνε 'ς τοὺς ὦμους
Μέσ' ἀπ' τἀψηλό σου Κάστρο,
Ποῦ μᾶς δείχνεσαι σὰν ἄστρο,
Καί, ποιὸς ξέρει, σὲ ποιοὺς δρόμους,
Θὰ σὲ ρίξουν..... νὰ θυμᾶσαι,
Τί, χωρὶς ἐμένα, θᾶσαι ; »

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑΝ ΤΗΣ ΣΤΑΧΤΕΡΟΥΛΑΣ

Λοιπόν, ἀγαπητά μου παιδακια, θέλετε νὰ σᾶς 'πῶ μιὰ ἱστορία; εἶπεν ἡ γιαγιὰ Σταχτερούλα, ξύνουσα μὲ τὸ ποδαράκι της τὴν μυτερὴ μουσουδίτσα της, ἐνῷ καμμιὰ ντουζίνα μικρὰ ποντικάκια ἦσαν ἥσυχα μαζεμένα γύρω της κ' ἑτοιμάζονταν ν' ἀκούσουν. Ἔ! καλά, τεντώσετε τ' αὐτάκια σας, γιατὶ τώρα ποῦ γέρασα, ἡ φωνή μου δὲν ἀκούεται καλά, τρεμουλιαστὴ καὶ ἀδύνατη καθὼς εἶνε..,

***

Θὰ εἶνε ἀπάνω-κάτω τρεῖς χειμῶνες, καὶ ἄλλα τόσα καλοκαίρια. Δὲν ἤμουν τότε ἀκόμη παράδενα μικρὸ ποντικάκι σᾶνα' ἐσᾶς, καὶ λίγο κοκκορόμυαλη. Αὐτὸ δὲν ἦταν λάθος τῆς μαμμᾶς μου, — τῆς καϋμένης τῆς προμμάμης σας, ποῦ ξεψύχησε (θεὸς σχωρέσ' την) 'ς τὰ νύχια τοῦ Μαύρου, — γιατὶ αὐτὴ ἦταν πολὺ καθὼς πρέπει νοικοκυρά.

— «Σταχτερούλα μου! μοῦ ἔλεγε συχνά· ἐδῶ εἴμεθα εἰς τὸν ἐπίγειον παράδεισον τῶν ποντικῶν. Κανεὶς δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς ταράξῃ, εἰς τὴν γωνίαν αὐτὴν τοῦ ἀχυρῶνος, ὅπου ζῶμεν ἐν εἰρήνῃ χρόνια καὶ χρόνια. Νὰ μένῃς πάντα ἐδῶ καὶ ποτὲ νὰ μὴ ξεμυτίζῃς, γιατὶ νὰ ξέρῃς, ὅτι μέσα 'ς τὸ σπίτι εἶνε κάποιος γάτος μαῦρος τόσο μεγάλος, ποῦ δὲν θὰ σ' ἔκανε παρὰ μιὰ μπουκίτσα! Ξέρεις ποιὸς εἶνε αὐτὸς ὁ γάτος! Εἶνε ὁ φοβερὸς Μαῦρος, περὶ τοῦ ὁποίου σοῦ ἔχω εἰπεῖ πολλά! Εὐτυχῶς, ἐδῶ ποῦ καθόμαστε, δὲν ὑπάρχει καμμιὰ τρύπα ἀπ' ὅπου νὰ 'μπορῇ νὰ περάσῃ, οὔτε κἂν νὰ βάλῃ τὸ πόδι του, γιὰ νὰ βγάλῃ κανένα ἀπὸ μᾶς. Ξέρει ὅμως τὴν πορτίτσα μας, καὶ πάντα τὸν ἀκούω νὰ περνάῃ ἔμπρὸς ἀπὸ τὸ σπιτάκι μας, ἂν καὶ περπατάει μὲ «βελουδένια πόδια» δηλαδὴ ἔχει μαζεμένα τὰ νύχια του. Ἐλπίζω λοιπὸν ὅτι κανένα τρελλὸ ποντικάκι δὲν θὰ βγῇ περίεργο νὰ δῇ τὸν ἔξω κόσμο, γιὰ νὰ πέσῃ 'στὰ χέριά του.»

Ἀλλὰ μὴ νομίζετε, ὅτι αὐτὲς ἡ συμβουλὲς τῆς μαμμᾶς μου μ' ἐφρόνιμεψαν. Κάθε ἄλλο. Ἐγὼ ἔβλεπα πολὺ μονότονη τὴ ζωὴ ἐδῶ-μέσα καὶ προσπαθοῦσα πάντα νὰ εὕρω εὐκαιρία νὰ φύγω. Μιὰ μέρα λοιπόν, ἐνῷ ἡ μαμμά μου ἦταν ἀπησχολημένη 'στὴν κουζίνα, κατώρθωσα νὰ τὸ σκάσω ἀπὸ ἕνα μικρὸ τρυπάκι.

Τέλος πάντων, νάμε ἔξω! Ἦταν μέρα μεσημέρι καὶ ἡμποροῦσα νὰ τὰ βλέπω ὅλα. Τὸ τί δὲν εἶχε ὁ ἀχυρῶνας! πόσα πράγματα ἀλλοιώτικα, περίεργα. Ἐκότταζα αὐτὰ τὰ νέα πράγματα μὲ μεγάλο θαυμασμό. Ἀλλὰ δὲν μοῦ ἔφθανε νὰ τὰ κυττάζω μόνον· ἤθελα νὰ γνωρίσω ἀπὸ πιὸ κοντὰ αὐτὸν τὸν νέον γιὰ μένα, τὸν ἔκτακτο κόσμο.

Ἔκαμα λοιπὸν ἕνα βῆμα, ἔπειτα δυό, ἔπειτα τρία.....ἔπειτα δὲν τὰ μετροῦσα πιά! Ἄλλως τε οὔτε σκιὰ Μαύρου δὲν ἐφαίνετο πουθενὰ ἐκεῖ μέσα.

Στὸ βάθος τοῦ δωματίου ἦταν κάτι μπουκάλες, καὶ ἐκεῖ κοντὰ μιὰ σκάλα.

Ἀνέβηκα ἕνα σκαλάκι, ἔπειτα δυό, ἔπειτα τρία, καὶ τέλος τὴν ἀνέβηκα ὅλη. Ὦ τί ὡραῖα! Ὅλα τὰ πράγματα νέα στὰ μάτια μου! Καὶ ἔλεγα μὲ τὸν νοῦ μου:

— Ἡ μαμάδες μας θέλουν νὰ ξέρουν πάντα περισσότερά μας, καὶ γιὰ τοῦτο ἐπιμένουν νὰ μᾶς κρατοῦν ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερον καιρὸν κοντά τους, γιὰ νὰ μαθαίνωμε λίγο-λίγο τὰ πράγματα τοῦ κόσμου.

***

Ἀ! ἐτημωρήθηκα καλὰ γιὰ τὴν κακὴ αὐτὴ σκέψι μου! Καὶ πολὺ γρήγορα μάλιστα. Ξαφνικά, ἄκουσα ἕνα ἐλαφρὸ κρότο, τόσον ἐλαφρό, ποῦ τὸ λεπτὸ αὐτὶ ἑνὸς ποντικοῦ μποροῦσε νὰ τὸν ἀκούσῃ.

Ἐγύρισα ἀμέσως πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ τί νὰ ἰδῶ! Τὸ μαντεύετε, δὲν εἶν' ἔτσι; Ὁ Μαῦρος! Ὁ φοβερὸς καὶ τρομερὸς Μαῦρος, ποῦ ἡ μητέρα μου μοῦ εἶχε μιλήσῃ τόσες φορὲς γιὰ τὴν ἀγριότητά του, ἐπροχωροῦσε σιγὰ-σιγὰ ἐναντίον μου. Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἔχασα διόλου τὴν *ψυχραιμία* μου. Γυρίζω πίσω καὶ *φρούτς*, τρέχω πρὸς τὴν τρύπα μας. Ὁ Μαῦρος ὅμως μ' ἐπῆρε τὸ κατόπι καὶ μ' ἕνα πήδημα ἔκανε μισὴ τὴν ἀπόσταση ποῦ μᾶς ἐχώριζε. Ἔπειτα ἐμάζεψε τὰ πόδια καὶ ...ἀλλά, ἐγὼ ἤμουν πιὰ στῆς σκάλας τὴν ἄκρη, καὶ *μπάμ!* δίνω ἕνα πήδημα καὶ *χώνομαι μέσα ς' ἕνα ἀπ' ἐκεῖνα* τὰ μπουκαλάκια ποῦ σᾶς εἶπα. Ὁ Μαῦρος ἐπήδησε ἀπὸ πίσω μου, ἀλλ' ἦταν ἀργά. Ὅταν πάτησε χάμω τὸ πόδι του, ἤμουν ἀσφαλισμένη μέσα 'στὸ γιαλένιο μου κλουβί.

Ἐκεῖ νὰ σᾶς εἴχα, παιδιά μου, νὰ βλέπατε τί μοῦτρα ἔκανε τότε ὁ Μαῦρος! Εἶχα ξεκαρδισθῆ ἀπὸ τὰ γέλια, καθὼς ἔβλεπα τὰ σαστισμένα του μάτια...

Ἀλλὰ σὲ λίγο, δυστυχῶς, ἡ θέσις μου ἄλλαξε...

(*Ἕπεται τὸ τέλος*) ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΠΡΙΝ ΠΕΣΟΥΝ ΤΑ ΦΥΛΛΑ

Τῶν' ὁ γιατρός; σὰν πέσουνε τὰ φύλλα [μαραμένα,
Τότες θὰ φύγῃ κ' ἡ καλή μ' ἀρρωστημένη [Νέννα.
Κι' ὁ ἀδελφός της ὁ μικρός, ὀχτὼ χρο- [νῶν παιδάκι,
Δὲν θέλει νὰ τὸ χάσουνε τ' ὄμορφο τους [κοριτσάκι.

*

Ἦταν μπροστὰ στὸ σπίτι τους τριανταφυλλιὰ ἀνθισμένη
Κι'—ὦ ἀθῶα σκέψι—μὲ κλωστὲς πιάνει, [τὰ φύλλα δένει
Γιὰ νὰ μὴν πέσουν σὰν φυσᾷ τοῦ φθινο- [πώρου ἀέρας,
Κ' ὕστερα τρέχει καὶ τὸ λέει τῆς δόλιας [τοῦ μητέρας.

*

—Τώρα τὰ φύλλα στέρεα ἐγὼ τἄχω δε- [μένα
Καὶ δὲν θὰ πέσουν, κ' ἡ καλὴ δὲν θὰ [μᾶς φύγῃ Νέννα—
Κ' ἡ μάννα του δακρύζοντας στὴν ἀγκα- [λιὰ τὸν παίρνει
Καὶ μέσ' στὴ νεκροκάμαρα τῆς κόρης τῆς [τὸν φέρνει!

Νέα Ὑόρκη Δ. Ε. ΒΑΛΑΚΟΣ

ΑΘΗΝΑ'Ι'ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ

Ἀγαπητοί μου,

ΠΕΙΡΙΑΝ ἐπιστολῶν ἔλαβα κατ' αὐτὰς ἀπὸ φίλους μας, οἱ ὁποῖοι μὲ παρηγοροῦν καὶ προσπαθοῦν εὐγενῶς νὰ μ' ἐγκαρδιώσουν εἰς τὸ *δυστύχημα*, ποῦ μοῦ συνέβη. Φαντασθῆτε, νὰ βγῇ ἕνας ἄνθρωπος καὶ νὰ μὲ καταγγείλῃ δημοσίᾳ, ὅτι ὁ «*Πειρασμός*», τὸ «*Χερουβεὶμ*» καὶ τὸ «*Ζευγάρωμα*» εἶνε κλεμμένα ἢ ἀντιγραμμένα, τὸ ἕνα ἀπὸ κάποιαν ταινίαν κινηματογράφου, τὸ ἄλλο ἀπὸ ἕνα γαλλικὸν μυθιστόρημα καὶ τὸ τρίτον ἀπὸ ἓν ἑλληνικὸν διήγημα! Φοβερὸν ἔ; ... Ἀλλὰ ὄχι δι' ἐμέ, σᾶς βεβαιῶ! Καὶ νὰ ἡσυχάσετε. Ἐγὼ δὲν ἔχω νὰ χάσω τίποτε ἀπὸ αὐτὴν τὴν συκοφαντίαν. Ἀπεναντίας εἰμπορεῖ νὰ κερδίσω ..... μίαν δίκην. Διότι τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος, ἀπὸ πάθος καὶ ποθὸν ἐκδικήσεως διὰ κάποιαν μου κριτικήν, μοῦ ἀπέδωσε τὰς ἐγκληματικὰς αὐτὰς πράξεις, — κλοπὰς ξένων διανοητικῶν ἔργων, — τὸν κατεμήνυσα ὡς συκοφάντην. Καὶ ἔχω τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ δικαιοσύνη τῆς πατρίδος μου θὰ μὲ ἱκανοποιήσῃ.

Ἐν τούτοις, ἀγαπητοί μου, — καὶ χαίρω πολὺ ποῦ μοῦ δίδεται εὐκαιρία νὰ σᾶς 'πῶ μερικὰ πολὺ χρήσιμα πράγματα, διότι πόσοι καὶ ἀπὸ σᾶς δὲν θὰ ἐπιδοθοῦν μίαν ἡμέραν εἰς πνευματικοὺς ἀγῶνας! — ἐκεῖνο ποῦ ζητῶ δὲν εἶνε ἡ τιμωρία τοῦ ἐχθροῦ μου. Θέλω κυρίως νὰ γίνῃ μία ἀρχὴ καὶ νὰ δοθῇ ἕνα μάθημα εἰς ὅλους. Καὶ νὰ χωρισθοῦν ἅπαξ διαπαντὸς τὰ ὅρια μεταξὺ τοῦ νομίμου, τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀνταγωνισμοῦ, καὶ τοῦ ἄλλου, τοῦ παρανόμου, τοῦ ἐγκληματικοῦ. Συλλογισθῆτε καλὰ ὅσα θὰ σᾶς 'πῶ, διότι καὶ σεῖς αὔριον-μεθαύριον θὰ ἐξέλθετε εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ ἴσως εἰς τὴν φιλολογίαν, ἴσως καὶ εἰς τὸ θέατρον. Θὰ εὕρετε φυσικὰ ἀντιπάλους, ἀντιζήλους καὶ θὰ ἐπιθυμήσετε φυσικά, — ἀνθρώπινον! — νὰ τοὺς πολεμήσετε, νὰ τοὺς νικήσετε. Ἔ, προσέξατε εἰς τὰ ὅπλα, εἰς τὰ μέσα αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος! Διὰ νὰ εἶνε εὐγενής, ὅπως πρέπει, τίμιος, εἰλικρινής, ὡς ἱπποτικὴ μονομαχία, — ἡ δολοφονία δὲν ἐπιτρέπεται· οὔτε ἡ ραδιουργία· οὔτε ἡ συκοφαντία. Αὐτὰ ὅλα *ἀποκλείονται*.

Ἐγὼ νομίζω, — καὶ εἶνε τὸ *μόνον* ποῦ προσπαθῶ νὰ κάμνω, — ὅτι τὸ τιμιώτερον, τὸ εὐγενέστερον μέσον ὑπεροχύσεως εἶνε τὸ ἑξῆς: Ἔκαμεν ὁ ἀντίπαλός σας ἓν ὡραῖον ἔργον; Κάμετε καὶ σεῖς ἓν *ὡραιότερον*. Εἰμπορεῖτε; ἐνικήσατε. Δὲν εἰμπορεῖτε; εἶσθε νικημένοι. Ἄλλο δὲν ἔχει! Θὰ μοῦ πῆτε: Ὅταν ὅμως ὁ ἀντίπαλος δὲν περιορίζεται εἰς αὐτὸ τὸ μέσον; Ὅταν εἶνε καὶ κριτικὸς — παραδείγματος χάριν, — καὶ μὲ τὰς κρίσεις του, εἰλικρινεῖς ἢ ὄχι, ζημιώνῃ τὰ ἔργα σας; Ἀμυνθῆτε! Πέστε καὶ σεῖς, ὅτι τὰ ἔργα τοῦ ἀντιπάλου σας δὲν ἀξίζουν τίποτε. Ἀρκεῖ μόνον νὰ τὸ φρονῆτε εἰλικρινῶς, διὰ νὰ τὰ ἔχετε καλὰ μὲ τὴν συνείδησίν σας. Μὴν πῆτε ὅμως ποτὲ ὅτι τὰ ἔκλεψε, χωρὶς νὰ εἰμπορῆτε καὶ νὰ τὸ ἀποδείξετε, διότι εἶνε ἔγκλημα.

Ἔ, εἰς αὐτὸ ὑπέκεσεν ὁ ἀντίπαλός μου. Δυσηρεστήθη, ἐθόμωσεν ἀπὸ μίαν κριτικήν μου. Κάποτε ἔγραψα, ὅτι δὲν μοῦ ἤρεσε τὸ δεῖνά του ἔργον, ἄλλοτε ἔγραψα, ἔστω, ὅτι δὲν εἶνε μεγάλος συγγραφεύς. Εἶμαι κριτικός· μὲ πληρώνουν οἱ ἐκδόται διὰ νὰ γράφω τὴν γνώμην μου καὶ κάμνω τὸ χρέος μου. Ὅποιος δυσαρεστεῖται... ἂς λέγῃ κ' ἐκεῖνος τὴν γνώμην του δι' ἐμέ. Μήπως ἡ κριτικὴ δὲν εἶνε ἐλευθέρα; Ἐπιτέλους, καὶ χωρὶς νὰ τὸ φρονῇ, ὁ ἀντίπαλός μου ἠμποροῦσε νὰ γράψῃ ὅτι τὸ «Ζευγάρωμα» εἶνε ἀόρατον, ἠλίθιον, γελοῖον. Ἡ γνώμη του! Ἀντὶ τούτου ὅμως τί ἔκαμεν; Ἔγραψεν ὅτι τὸ ἔκλεψα, ὅτι τὸ ἀντέγραψα ἀπὸ τὴν «Ἀμαρυλλίδα»! Καὶ ὅταν τὸν ἐπροκάλεσα νὰ τὸ ἀποδείξῃ, ὅταν τοῦ ἐπρότεινα νὰ κάμωμεν φιλολογικὴν διαιτησίαν, ἀπεκρίθη ὅτι δὲν εὐκαιρεῖ. Ὁ ἀντίπαλός μου λοιπὸν ὑπερέβη τὰ ὅρια τοῦ νομίμου καὶ τοῦ ἐπιτρεπομένου. Καὶ δι' αὐτὸ τὸν προσκαλῶ τώρα νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὴν δικαιοσύνην.

Προσέξατε, ἀγαπητοί μου! Αὐτὰ τὰ ὅρια σεῖς νὰ μὴ τὰ ὑπερβῆτε ποτέ! Ἡ συκοφαντία δὲν εἶνε καλὸν ὅπλον ὑπεροχύσεως εἰς τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας. Καὶ τιμωρεῖται ἀπὸ τὸν Νόμον.

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΝΕΑ & ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Περίεργον ἔθιμον

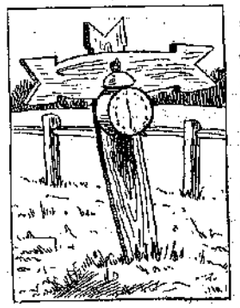

Οἱ Ἰνδοὶ τῆς Ἀμερικῆς συνειθίζουν νὰ κρεμοῦν ἀκὸ ἓν ἐξυπνητήριον ὡρολόγιον εἰς τοὺς σταυροὺς τῶν τάφων των. Τὸ κάμνουν, φαίνεται, διὰ νὰ τὸ ἀκούσουν καὶ νὰ ἐξυπνήσουν οἱ νεκροὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς τελευταίας κρίσεως. Ἀλλὰ δὲν θὰ κρεκέσῃ τάχα ἡ σάλπιγξ;

Μία πρόληψις

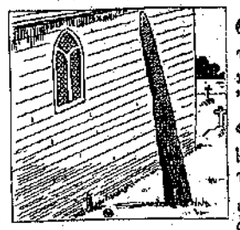

Εἰς τὴν Νορβηγίαν, παρὰ τὸν τοῖχον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀγκβαλσδάλς, εὑρίσκεται ἕνας μαῦρος γρανίτης, λεπτὸς καὶ μακρύς, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται «βελόνη τῆς Παναγίας». Ἡ πέτρα αὐτὴ κλίνει πρὸς τὸν τοῖχον, ὑπάρχει δὲ μία πρόληψις ὅτι, ἄμα θὰ ἐγγίσῃ τὴν Ἐκκλησίαν, θὰ εἶνε ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου!

Ἐξεδόθη ὁ Πρῶτος Τόμος τοῦ
"ΘΕΑΤΡΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ"
κ' ἑτοιμάζεται ὁ Δεύτερος

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

α') Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῶν Ἑλλήνων

		Α		
	ΚΑ	Ε	Α	
ΑΕ	Α	Α	ΤΗ	ΤΕ
	ΛΑ	Ι	ΜΗ	
		ΚΙ		

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὗται, οὕτως ὥστε νὰ σχηματισθοῦν τὰ ὀνόματα τεσσάρων δένδρων.

β') Ἐπανόρθωσις λέξεων

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῶν Ἑλλήνων

ΑΚΜΥ, ΙΑΣΣΥΦ, ΕΚΛΕΝ, ΑΝΦΩ

Διὰ καταλλήλου μεταθέσεως τῶν ἀνωτέρω γραμμάτων, σχηματίσε τέσσαρα ψευδώνυμα τῆς Διαπλάσεως.

γ') Γρίφος

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἡρωϊκοῦ Δρίσκαυ

Ι — 8 — Ι

Δηλώσεις: Αἱ λύσεις—ὁσωνδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου,—συνοδεύονται ὑπὸ ἑνὸς μόνον δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσις τοῦ 45ου φύλλου

Μηδὲν ἄγαν

Ἴδε τὸν Ὁδηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομητοῦ, Κεφ. Β

ΣΤΟ ΚΑΡΑΒΙ

Ὤμορφο καράβι, ποῦ ἐδῶ μ' ἔφερες, ὅλο ἀκρογιαλιὰ φέρνοντας τὴν Ἰωνία τὴ γλυκειά, στὰ γαλανὰ τώρα σὲ παρατῶ τὰ κύματα, καὶ μ' ἐλαφρὸ τὸ πόδι στὴ στεριὰ πηδῶ.

Στὴ χώρα θὰ γυρίσῃς ποῦ οἱ Νύμφες ἀγαποῦν τὴν Κόρη τὴν Παρθένα. Νὰ τὶς εὐχαριστήσῃς, μὴ λείψῃς, τὶς ἄφαντες συμβουλεύτρες τῆς Νειότης καὶ φέρε τους γιὰ δῶρο τὸ κλαδάκι τοῦτο, μὲ τὰ χέρια μου κομμένο.

Πεῦκος ἤσουν μιὰ φορὰ καὶ στὸ βουνὸ ἡ πλατειὰ Νοτιὰ τ' ἀκανθένια σου κουνοῦσε τὰ κλαδιά, μαζὶ μὲ τοὺς σκιούρους ποῦ εἶχαν ἐκεῖ στήσει τὴ φωλιά τους, καὶ μὲ τὰ πουλιά.

Καὶ τώρα ὁ Βοριᾶς ἂς σ' ὁδηγῇ καὶ στὸ λιμάνι ἥσυχ' ἂς σὲ σπρώχνῃ, μαῦρο καράβι, μὲ τὰ δελφίνια συντροφιὰ στὴν ὄψη τῆς καλόβολης τῆς θάλασσας

(P. Louys) ***Πλοίαρχος Νέμος***

ΦΕΥΓΩ...

Λοιπὸν πρέπει νὰ σὲ ἐγκαταλείψω, ἀγαπημένο μου νησί, νὰ φύγω μακρὰν σου, γλυκειά μου Πατρίδα. Μετ' ὀλίγην ὥραν, δὲν θὰ φαίνονται πλέον τὰ βουνά σου καὶ θὰ ἐξαφανισθῇ εἰς τὰ βάθη τοῦ ὁρίζοντος ἡ ὡραία σιλουέττα σου. Δὲν θὰ μοῦ μείνῃ παρὰ ἡ ἀνάμνησις τῶν δροσερῶν τοπίων σου, τοῦ γλαυκοῦ σου οὐρανοῦ, τὸ μουρμούρισμα τῶν πεύκων καὶ τῶν πλατάνων καὶ τὸ κελάρυσμα τῶν διαυγῶν ῥυακίων σου.

Ἡ λύπη τοῦ χωρισμοῦ σου ἁπλώνει εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς ψυχῆς μου τὰ μαῦρα πτερά της καὶ σκιάζει κάθε σκέψιν μου. Ἀπερίγραπτος πόνος σφίγγει τὴν καρδιάν μου καὶ τὴν κάμνει νὰ χύνῃ κρυφίως πικρὰ δάκρυα.

Καὶ τώρα, πρὶν ἀπομακρυνθῶ ἐκ τῶν ἀκτῶν σου, μίαν θερμὴν παράκλησιν ἀπευθύνω πρὸς τὸν Θεόν: Ὅταν ἐπανέλθω, ἡ γαλανόλευκος νὰ κυματίζῃ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους σου καὶ νὰ κοσμῇς πλέον μετὰ τῶν λοιπῶν Δωδεκανήσων τὸ στέμμα τοῦ Κωνσταντίνου μας.

Ρόδος ***Πόθος τῆς Ρόδου***

ΠΕΘΑΜΕΝΗ ΦΙΛΙΑ

Τὰ φύλλα πέφτουν, πέφτουν.... Πόσα χρόνια τώρα, 'σὰν τέτοια ἐποχή, ἦτανε στὸ ἴδιο μικρὸ κιόσκι, κι' ἄκουγαν μὲ ἡδονὴ ἡ μιὰ τὴν ἄλλη, κι' ἄλλαζαν φιλήματα καὶ ὅρκους αἰωνίας φιλίας. Καὶ τώρα; τώρα ὅλα μαῦρα καὶ σκοτεινά. Εἶνε μακρυὰ ἡ μία καὶ γιὰ μόνη παρηγοριὰ ἔχει ἡ δύστυχη φίλη ἕνα ῥόδο ἀποξηραμένο καὶ ἕνα πανσέ! Πόσον εἶχαν τρέξῃ γιὰ νὰ βροῦν δύο λουλούδια. Καὶ ὅταν πιὰ θὰ χωριζόντουσαν, ἐνῷ αὐτὴ μὲ δάκρυα σιγανὰ ἔκλαιγε, τί ὡραίους καὶ συγκινητικοὺς λόγους δὲν ηὗρε γιὰ νὰ τὴν παρηγορήσῃ, ἐνῷ τριγύρω των σιγά, σιγὰ τὰ κίτρινα φύλλα ἔπεφταν ἀπὸ τὰ δένδρα ἀφίνοντας τὴν ζωὴν γιὰ τὸν μαῦρον χειμῶνα, ἀλλὰ μὲ τὸν πόθον ποῦ θὰ ζοῦσαν πάλι. Μὰ ἡ 'δική τους φιλία πέθανε. Ποτὲ δὲν θὰ ζήσῃ πιά. Ἐκείνη τὴν ξέχασε καὶ αὐτὴ βαθειὰ εἰς τὴν καρδιά της θὰ κρύψῃ τὸν πόνον της, γιὰ πάντα...... Καὶ τὰ φύλλα πέφταν, πέφταν...

Μπουμπουλίνα.

ΚΙΤΡΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

Βόϊσε ἀγέρας ξαφνικὸς
'μπρὸς 'ς τὸ παράθυρό μου
τὰ τζάμια του τὰ ὀρθάνοιχτα
σφαλῶντας τα μὲ κρότο
κι' ἐπέρασε κι' ἐσβύστηκε
ἀπ' τὴ γωνιὰ τοῦ δρόμου:
Εἶνε τὸ φθινοπωρινὸ
τὸ μήνυμα τὸ πρῶτο...

ΒΡΟΧΟΥΛΑ ΒΡΑΔΥΝΗ

Κάποιο ἀγεράκι 'ς τὰ κλαριά,
'ς τὰ μυστικὰ ἐσηκώθη...
Μαύρη φρεγάδα τοῦ οὐρανοῦ
ἄραξε ἀργὰ κι' ἁπλώθη...
'Σ τὸ σάλι της τυλίχτηκε
μιὰ ἀντικρυνὴ γρηοῦλα:
Ἔπιασε κάποια σιγαλή,
πένθιμη, ὡραία βροχοῦλα...

ΜΠΟΡΑ

Πλαντάζει 'ς τὴν αὐλὴ ἡ βροχὴ
κι' ὅλο βροντάει κι' ἀστράφτει.
'Σ τὴν ψαροπούλα ἀλλοίμονο
κι' ἀλλοίμονο 'ς τὸν ναύτη !...
Πλάκωσε ἡ μπόρα ἀγριωπὴ
κι' ὅλα τὰ οὐράνια κλείνει.
— Ποῦν' ἡ προτερινὴ χαρὰ
κι' ὁ ἥλιος κ' ἡ γαλήνη;...

ΔΥΣΙΣ

'Σ τὸ δρόμο τὸν ἐξοχικό,
ποῦ ἔχει κρατήσῃ ἀκόμα
μιὰν ὄψι καλοκαιρινή,
μιὰ μυρουδιά, ἕνα χρῶμα,
ἔρχεται ἀκτῖδα ἀπ' τὰ βαθειά,
ποῦ σμίγει ἡ οὐράνια κόγχη
μὲ τὰ βουνά, ἀπ' τὰ σύννεφα
θαρρεῖς, σὰν κάποια λόγχη.

Τέλλος Ἄγρας

«...ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ»

Μπᾶ! πῶς ὅλοι γίνονται ποιηταί; Δὲν 'μπορῶ νὰ γίνω κ' ἐγώ; Σταθῆτε! ...... ἔτσι ὁ οἶστρος μοῦ ἔρχεται!..... Προσέξετε μὴ σᾶς κάψῃ τὸ φλογερό μου δίστιχο.....

Ὁ Κουντουριώτης 'νίκησε πέρσυ 'ς τὰ Δαρδανέλλια
Τὸν ἔκαμε τὸν τούρκικο τὸ στόλο του..... κουρέλια.

'Αμ' τί νομίζετε, ἔτσι; Αὐτοῦ τοῦ διστίχου κανεὶς δὲν θἀμφισβητήσῃ τὴν ἀξίαν! μόνο κάποιος ποῦ μοῦ τὸ εἶπε δύστυχο! Ἀναίδεια! Φαντάζεσθε λοιπὸν τὴν χαράν μου ὅταν εἶδα τὴν προκήρυξιν εἰς τὴν Διάπλασιν μας τοῦ ποιητικοῦ Διαγωνισμοῦ. Ἀμέσως ἤρχισα νὰ συνθέτω..... Κωνσταντῖνος, ἐκεῖνος, τῆνος, κρῖνος! Αὐτὴ εἶνε ἡ πρώτη ἐργασία κάθε ποιητοῦ. Ἀφοῦ εὑρῆκα καὶ κἄτι ἄλλες ὁμοιοκαταληξίες: — Στρατηλάτης, τῆς ἐλάτης, τὸν μπελάτης — τὸ ἔκαμα.

***

Τὴν ἄλλη 'μέρα πηγαίνω 'ς τὸ γραφεῖό μου..... Ποῦ εἶνε τὸ ποίημά μου; Πουθενά! ψάχνω ἐδῶ, ἐκεῖ, τίποτε:

— Γιῶργο.... Γιῶργο.... μήπως εἶδες τὸ ποίημά μου:

— Ὤ! 'ς τὸ ἐπέταξαν.

— Μοῦ τὸ ἐπέταξαν; μήπως εἶναι ἄλογο ἢ κάρρο γιὰ νὰ μοῦ τὸ ἐπιτάξουν;

— Κάρρο; ἴσως! διότι ἦταν στίχοι τοῦ κάρρου.

— Ἔ;

— Ἄλογο ὅμως εἶμαι βέβαιος! ἀλογώτατο μάλιστα!....

— Γιὰ νὰ σοῦ εἰπῶ! τί νομίζεις πῶς εἶμαι ἐγώ; Εἶμαι ἀληθινὸς faisan (ποιητὴς = ποιῶν = faisant).

— Ὄχι, μὴν εἶσαι dindon....

Φάων

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ *Μικρὰ Ἀριστοκράτις* ἔχασε τὸ σκυλάκι της, καὶ κλαίει ἀπαρηγόρητα.

—Διατὶ δὲν κάνεις μίαν ἀγγελίαν εἰς τὴν ἐφημερίδα; τὴν ἐρωτῶ.

—Ἀγγελίαν! μοῦ ἀπαντᾷ. Ἀμ ξεύρει νὰ διαβάσῃ ἡ καϋμένη ἡ Μπιζοῦ;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δοξασμένου Ρήνου.

***

Ὁ *Ἱστὸς Ἀράχνης*: — Εἶνε ντροπή, Μαρίκα, ν' ἀναβαίνῃς ἔτσι 'ς τὰ δένδρα.

Ἡ Μαρίκα δὲν ἀπαντᾷ, μὰ ἐξακολουθεῖ νὰ σκαρφαλώνῃ καὶ φθάνει αἰσίως εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ δένδρου.

Ὁ *Ἱστὸς Ἀράχνης* τότε: — Δός μου τὸ χέρι ν' ἀνέβω καὶ 'γώ!

(Γεγονός)

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας

***

Ἡ μεγάλη ἀδελφὴ τοῦ *Ἱστοῦ Ἀράχνης* μελετᾷ τὴν ἱστορίαν της καὶ λέγει: «Ἐπὶ Αὐγούστου ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός» Καὶ ὁ *Ἱστὸς Ἀράχνης* διακόπτων «Καλὲ τί λέει τὸ βιβλίο σου! ὁ Χριστὸς γεννήθηκε Δεκέμβριο!»

Ἐστάλη ὑπὸ Ἔφης Μαραγκοῦ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 135ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προταθέντος τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1912, πρὸς εὕρεσιν τῶν Λύσεων τῶν εἰς τὰ φύλλα τῆς «Διαπλάσεως» Δεκεμβρίου 1912—Μαρτίου 1913 δημοσιευθεισῶν 192 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ τὰς ὀρθὰς λύσεις ἑκάστου, οἱ δὲ δύο ἐντὸς παρενθέσεως, οἱ συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Ε, τὰ ἀπονεμηθέντα εἰς ἕκαστον Εὔσημα. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀριθμῶν, ὁ μὲν πρῶτος δηλοῖ τὰ Εὔσημα τῶν Λύσεων, ὁ δὲ δεύτερος τὰ Εὔσημα Ἐπιμονῆς.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ *(16 ἐτῶν καὶ ἄνω)*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Ἄγνωστος Χ.*** 179 [10+6Ε]. — (***Ἰσότιμοι,*** δικαιούμενοι νὰ δημοσιεύσουν τὴν φωτογραφίαν των εἰς τὴν «Διάπλασιν» ἐπὶ πληρωμῇ δρ. 6 διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κλισὲ καὶ νἀγοράσουν, ἀντὶ δρ. 5 μόνον, ἕνα οἱονδήποτε θέλουν τόμον «Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων 8 δρ.: *Ἑλληνικὸς Στρατός, 153 [9+6Ε].—Νέλκε, 169 [9+6Ε].— Ἑλληνικὴ Νίκη*, 162 [9+6Ε].—*Ἐθνικὴ Παλιγγενεσία*, 171 [9+6Ε].—*Μαστροχαλαστής*, 175 [10+6Ε]. — *Δαφνοστεφὴς Σημαία*, 162 [9+6Ε]. — *Σύμβολον τοῦ Χριστιανισμοῦ*, 169 [9+6Ε].—*Σμυρναϊκὴ Ἠχώ*, 167 [9+6Ε].—*Ρόδον Μοσχοβόλημα*, 153 [9+6Ε].—*Ναυτάκι τῆς Πριγκήπου*, 179 [10+6Ε]).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Ἐλπιδοφόρος Ἑλλάς***, 144, [8+5Ε].—***Γαλήνη***, 140 [8+5Ε].—(***Ἰσότιμοι,*** δικαιούμενοι νἀγοράσουν, ἀντὶ δραχ. 6 μόνον, ἕνα οἱονδήποτε θέλουν τόμον «Διαπλάσεως» τῶν 8 δρ.: *Υἱϊκὴ Στοργή*, 136 [8+6Ε].—*Κάρμεν*, 136 [8+5Ε].—*Νησιωτοπούλα*, 145 [8+6Ε].—*Ἑλληνικὴ Σημαία*, 134 [8+4Ε]).

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Ἐξόριστος Ἀτθίς***, 121 [7+6Ε].—***Ἀναστηθεῖσα Ἤπειρος***, 115 [7+4Ε].—***Ρωμηοπούλα***, 120 [7+4Ε].—(***Ἰσότιμοι,*** δικαιούμενοι νἀγοράσουν, ἀντὶ δρ. 7 μόνον, ἕνα οἱονδήποτε θέλουν τόμον «Διαπλάσεως» τῶν 8 δρ.: ***Ὑδραῖικος Χάνος***, 118 [7+5Ε].—*Φυσιολάτρις*, 115 [7+5Ε].—***Ἐνθουσιώδης Ἕλλην***, 115 [7+6Ε].—*Ὑψηλὴ Ἰδέα*, 122 [7+4Ε].—*Δαφνοστεφὴς* ***Κυανόλευκος***, 126 [7+6Ε]).

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Μικρὸ Διαβολάκι*, 106 [6+4Ε].—*Βοσκοπούλα τῆς Δωρίδος*, 97 [6+5Ε].—*Πρίγκηψ τοῦ Βυζαντίου*, 101 [6+4Ε].—*Γλυκοχάραμα* 58 [4+2Ε].—*Γενναῖος Πυροβολητής*, 86 [5+3Ε].—*Πειρασμός*, 83 [5+3Ε].—*Μινιόν*, 86 [8+3Ε].—*Γαλάτεια*, 97 [6+4Ε].—*Ἑλλὰς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου*, 74 [4+3Ε].—*Λεοβία Ἑλληνοπούλα*, 106 [6+4Ε].—*Δοξασμένη Λευτεριά*, 72 [4+3Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Μικρὰ Ἀριστοκράτις*, 54 [3+3Ε].—*Νέος Λογοθέτης*, 36 [2+1Ε].—*Μαρμαρωμένος Βασιλιᾶς*, 43 [3+2Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ *(12 ἕως 15 ἐτῶν)*.

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Ν. Δ. Πίστης***, 184 [10+6Ε].—(***Ἰσότιμοι,*** δικαιούμενοι εἰς ὅ,τι καὶ οἱ ἰσότιμοι τῆς Ἀνωτέρας Τάξεως: *Ἀθηναῖος Ἱππότης*, 178 [10+6Ε], *Ἀπελευθερωθεῖσα Μακεδονία*, 150 [9+6Ε].—*Ροδοπαῖος Ἑλληνόπαις*, 161 [9+6Ε].—*Ξανθὴ Πουπέ*, 138 [8+6Ε].—*Συλφίς*, 134 [8+5Ε]. —*Τέλλος Ἄγρας*, 183 [10+6Ε].—*Συριανὴ Αὔρα*, 185 [10+6Ε].— *Δαφνοστεφὴς Ἑλλάς*, 158 [9+6Ε].— *Φθινοπωρινὴ Δύσις*, 134 [8+6Ε].— *Φειδίας*, 172 [10+6Ε].—*Ἕνα Χιωτάκι*, 145 [8+6Ε].—*Ἑλλὰς τοῦ Ρήγα*, 166 [9+6Ε].—*Πανελλήνιος Πόθος*, 135 [8+Ε5] —*Βαλκανικὴ Συμμαχία*, 186 [10+6Ε]. — *Τέκνον τῆς Ἑλλάδος*, 134 [8+6Ε].—*Ποιμενικὴ Φλογέρα*, 182 [10+6Ε].—*Κορυδαλλὸς Ἕκτωρ*, 173 [10+6Ε].—*Μανιώδης Ταξειδιώτισσα*, 177 [10+6Ε].—*Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος*, 168 [9+6Ε] —*Μεγάλη Ἑλλάς*, 150 [8+6Ε]. — *Μέλλων Ἐφευρέτης*, 172 [10+6Ε].— *Πουπουλένια*, 156 [9+6Ε].—*Πουλάκι Ξένο*, 156 [9+6Ε].—*Φίλεργος Χελιδών*, 143 [8+6Ε].—*Δεσπότης τοῦ Μιστρᾶ*, 136 [8+6Ε].—*Ἡρωϊκὴ Σάμος*, 155 [9+6Ε].—*Ἕλλην Θριαμβεύων*, 186 [10+6Ε].—*Ἐλευθερωθεῖσα Ἑλλάς*, 185 [10+6Ε].—*Ἑλληνὶς Μητέρα*, 136 [8+4Ε].—*Δοξασμένο 1912*, 172 [10+6Ε].—*Στρατηλάτης τῆς Μακεδονίας*, 177 [10+6Ε]).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Τελέσιλλα***, 129 [7+5Ε].—***Φανίτσα Γ. Ζήση***, 128 [7+6Ε].—(***Ἰσότιμοι,*** δικαιούμενοι εἰς ὅ,τι καὶ οἱ ἰσότιμοι τῆς Ἀνωτέρας Τάξεως: *Ἡρωῒς τοῦ 21*, 124 [7+6Ε].—*Ἐλεύθερο Βλαχολείβαδο*, 115 [7+5Ε].—***Ἀτρόμητος Σωφραζέττα***, 115 [7+6Ε].—*Ἐν Τούτῳ Νίκα*, 117 [7+5Ε].—*Θαλασσοκράτειρα Ἑλλάς*, 125 [7+6Ε].—*Βασίλισσα τῆς Κύπρου*, 127 [7+5Ε].— *Ἐλευθερωτὴς τῆς Μακεδονίας*, 117 [7+5Ε].— *Ἔνδοξος Νίκη*, 129 [7+6Ε].—*Νεράϊδα τοῦ Εὐξείνου*. 127 [7+6Ε].—*Σημαία τοῦ Ἀβέρωφ*, 118 [7+6Ε]).

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Φούρκα***, 103 [6+4Ε].—***Βλάχα ἡ Παινεμένη***, 110 [6+6Ε].—***Χρυσαλλὶς τοῦ Κάμπου***, 104 [6+4Ε].—(***Ἰσότιμοι,*** δικαιούμενοι εἰς ὅ,τι καὶ οἱ ἰσότιμοι τῆς Ἀνωτέρας Τάξεως: *Φιλόπατρις*, 103 [6+4Ε].—*Δόξα τοῦ* ***Ἑλληνισμοῦ***, 108 [6+4Ε].—*Μαγεμένο Φεγγάρι*, 105 [6+4Ε].—*Γενναιόψυχος Στρατηλάτης*, 100 [6+6Ε]).

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Δόξα*, 71 [4+4Ε]. — *Ἥρως τῆς Αὔριον*, 80 [5+4Ε]. — *Ἔνδοξος Ἀκρόπολις*, 50 [3+3Ε].—*Αὔρα τῶν Σπετσῶν*, 72 [4+5Ε].— *Τυχοδιώκτις*, 53 [3+3Ε]. —*Δικέφαλος Ἀετός*, 57 [3+3Ε].—*Μαγεμένη Αὔρα*, 49 [3+2Ε].—*Ἀνθισμένη Πασχαλιά*, 83 [5+4Ε].—*Εὔθυμος Βοσκοπούλα*, 75 [4+5Ε].— *Τρελλὴ Ναυτοπούλα*, 56 [3+2Ε].—*Ρεῦμα τοῦ Βοσπόρου*, 63 [4+3Ε].—*Δαφνοστεφὴς Ὀλυμπιονίκης*, 67 [4+4Ε].—*Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες*, 88 [5+3Ε].—*Δηώ*, 65 [4+3Ε].—*Πολυμήχανος Ὀδυσσεύς*, 47 [3+3Ε].—*Συμμαχικὸς Στρατός*, 83 [5+4Ε].—*Κυπρία Δεσμῶτις*, 64 [4+4Ε].—*Πρόμαχος τῆς Ἐλευθερίας*, 82 [5+3Ε]).

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Ἀγαπημένα Ἀδελφάκια*, 32 [2+2Ε].—*Ἄνοιξις*, 25 [2+1Ε].—*Ἡρωῒς τοῦ Σουλίου*, 43 [3+2Ε].—*Ὠρίων*, 24 [2+1Ε].—*Ἐθνικὴ Αἴγλη*, 30 [2+1Ε].—*Πυροφόρος Κανάρης*, 24 [2+2Ε].—*Στεναγμὸς τοῦ Ἀνέμου*, 32 [2+1Ε].—*Φιλόπατρις Ἀνδριοπούλα*, 25 [2+1Ε].—*Ὄνειρον τῆς Πραγματικότητος*, 37 [2+2Ε].—*Γενναιόψυχος Ἑλληνίς*, 37 [2+2Ε].—*Ἀπελευθερωθεῖσα Ἑλλάς*, 26 [2+1Ε].—*Ξενιτευμένη Ἑλληνοπούλα*, 32 [2+3Ε].—*Διαβόλου Κάλτσα*, 27 [2+1Ε].—*Νικήσασα Κυανόλευκος*, 32 [2+1Ε].—*Ἱππότης τοῦ Μεσαίωνος*, 41 [3+6Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ *(11 ἐτῶν καὶ κάτω)*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Φιλόπατρις Κηφισιώτης***, 165 [9+6Ε].—(***Ἰσότιμοι,*** δικαιούμενοι εἰς ὅ,τι καὶ οἱ ἰσότιμοι τῆς Ἀνωτέρας Τάξεως: *Ἑλληνόπουλο τοῦ Αἵμου*, 119 [7+6Ε].—*Ἑλληνοπούλα τῆς Κριμαίας*, 118 [7+6Ε]. — *Πατρινὸ Ναυτόπουλο*, 108 [6+6Ε]. — *Ἀναγεννητὴς τοῦ Ἔθνους*, 130 [7+5Ε].—*Ὁράτιος*, 162 [9+6Ε]. — *Ἡλιακὴ Ἀκτίς*, 137 [8+6Ε].—*Λεοντιδεύς*, 123 [7+6Ε].—*Χ*, 147 [8+6Ε].—*Ζεφυρῖτις*, 151 [8+6Ε].—*Ἰφιγένεια*, 142 [7+6Ε].—*Ἕνωσις Σάμου*, 108 [6+6Ε]).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Γεφύρι τῆς Ἀλαμάνας*, 95 [5+3Ε]. ***Ἐθνικὸς Ἐγωϊσμός***, 81 [5+3Ε]. (***Ἰσότιμοι,*** δικαιούμενοι εἰς ὅ,τι καὶ οἱ ἰσότιμοι τῆς Ἀνωτέρας Τάξεως: *Νηρηῒς τοῦ* ***Μενάλου***, 84 [5+3Ε]).

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Στρατηλάτης τῶν Ἑλλήνων***, 63 [4+2Ε].—***Τορπιλλοβόλον 11***, 58 [4+4Ε].—***Γενναῖος Ναυτόπαις***, 58 [4+2Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Δροσούλα*, 30 [2+1Ε]. — *Βράχος τοῦ Ζαλόγγου*, 39 [3+2Ε].—*Διπλοῦς Μενεξές*, 42 [3+3Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Ἰάσων Θ. Γαλανός*, 13 [1+1Ε].—*Ἐλευθερωθεῖσα Χίος*, 16 [1+1Ε].—*Φιλόπατρις Ἑλληνίς*, 25 [2+1Ε].

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ ὀρθὰς λύσεις ἀναμὶξ ἐκ τῶν τριῶν τάξεων καὶ οἱ ἑξῆς: *Ταλαιπωρηθεῖσα Ἤπειρος*, 9 [1Ε]. — *Σπάθη τοῦ Διαδόχου*, 20 [2+3Ε].—*Δαφνοστεφὴς Νίκη*, 4 [1Ε].—*Ναυτάκι*, 10 [1Ε].—*Ὑποκόμης τῆς Βραζελόννης*, 8 [1Ε]. — *Δοξασμένος Πολεμιστής*, 19 [1+2Ε].—*Ἀστὴρ τῆς Ἐλευθερίας*, 14 [1+3Ε]. — *Ἀνόρθωσις*, 18 [1+2Ε]. — *Ὑπερασπιστὴς τῆς Ἐλευθερίας*, 6 [1Ε]. — *Ἱππότης Ἀρτανιάν*, 1. — *Λυδία Λίθος*, 11, [1+1Ε].—*Ἀνεμώνη*, 2.—*Μαραμένο Φοῦλι*, 9 [1+1Ε].—*Πυθαγόρας ὁ Σάμιος*, 15 [1+1Ε].— *Σάμιος Ἐπαναστάτης*, 10 [1+1Ε].—*Ἔνδοξον Γρίμποβον*, 18 [1+1Ε]. — *Ἑλένη Χ. Φραγγιᾶ*, 17 [1+1Ε].— *Βουνὸ τῆς Μανωλιάσας*, 5 [1+1Ε].—*Νικητὴς τοῦ Μπιζανίου*, 8 [1+1Ε].—*Ἰσαὰκ Λεβῆς*, 8 [1+1Ε].—*Ρεῦμα τοῦ Νείλου*, 6 [1Ε]. — *Ἀντιγόνη Ραζέλου*, 10 [1+1Ε].

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 16ην Ὀκτωβρίου 1913.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ πολὺ διὰ τὸ γενναῖον ξεσπάθωμα, *Βασίλειε Βουλγαροκτόνε*, καὶ σὲ συγχαίρω διὰ τὸ δίπλωμα τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς. Ναί, εἶσαι δεκαπεντέμισυ ἐτῶν καὶ εἰς τὴν ἀπάντησίν μου ἐκείνην σ' ἔβγαλα δεκαεπτά. Ἂς διορθωθῇ λοιπὸν καὶ αὐτὸ τὸ λάθος.

Ἐγκάρδια συλλυπητήρια διὰ τὸν θάνατον τῆς προσφιλοῦς μητρός σου, *Νιόβη*. Πράγματι, πολὺ πικρὸς εἶνε ὁ ἀποχωρισμὸς ὁ αἰώνιος. Ἀλλὰ τί εἰμποροῦμεν νὰ κάμωμεν, παρὰ νὰ ὑπομένωμεν καὶ νὰ ἐγκαρτερῶμεν;

Δὲν συμφωνῶ εἰς αὐτό, ἡ *Σάμιε Ἐπαναστάτα*. Τὰ Λατινικὰ εἶνε τὸ φαγητόν, καὶ ἡ «Διάπλασις» τὸ φροῦτο. Ὥστε... πρῶτα τὰ Λατινικὰ καὶ ἔπειτα ἡ Διάπλασις. Λέγω Λατινικά, διότι αὐτὰ ἔτυχε νἀφίσῃς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, διὰ νὰ μὲ διαβάσῃς. Ἀλλ' ἐννοῶ ἐν γένει τὰ μαθήματα.

Τί νὰ σοῦ κάμω, *Τρελλὴ Ναυτοπούλα*; Ἡ ***Κρητικοπούλα*** δὲν μοῦ στέλλει τὴν φωτογραφίαν της. Ἀσκήσεις, ναί, πρέπει νὰ κάμῃς πολλάς, δώδεκα ἕως δεκαπέντε, διαφόρων εἰδῶν, καὶ νὰ μοῦ τὰς στείλῃς μεθαύριον ποῦ θὰ προκηρυχθῇ ὁ σχετικὸς Διαγωνισμός.

Δὲν ἐνόησα τίποτε, *Τέλλε Ἄγρα*. Θέλεις νὰ σοῦ ἐγκρίνω μόνον ὅσα θὰ δημοσιεύωνται; Ἀδύνατον, διότι κατόπιν γίνεται ἡ κλήρωσις. Καὶ πολλὰ ἐγκεκριμένα, καθὼς ξεύρεις, μένουν ἀδημοσίευτα, διὰ παντός. Ὥστε τί ἄλλο θέλεις νὰ κάμνω;

Ὁ *Πλοίαρχος Νέμος* μοῦ γράφει: «Ἀπόλαυσις ἀληθινὴ ἦταν δι' ἐμὲ ὁ Α' τόμος τοῦ «Θεάτρου.» Κόσμημα θαυμάσιον κάθε βιβλιοθήκης καὶ τοῦ καθενός. Πόσο περισσότερο πρέπει νὰ καμαρώνωμεν ἡμεῖς ποῦ τόσον γνωριζόμεθα πνευματικῶς μὲ τὸν κ. Φαίδωνα, ποῦ θεωρούμεθα οἰκογενειακά του πνευματικὰ ἀναστήματα!» Ἔτσι καὶ ὁ κ. Φαίδων καμαρώνει γιὰ σᾶς....

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Βαλκανικὴ Συμμαχία*, *Ἱστὸς Ἀράχνης*, *Δοξασμένος Ρῆνος* καὶ

Ρεῦμα τοῦ Βοσπόρου. Ἀλλὰ ποῦ τόπος μὲ αὐτοὺς τοὺς λύτας τοῦ Διαγωνισμοῦ ποῦ ἐξεχείλισαν!.....

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Πόλεμος» τῆς *Βαλκανικῆς Συμμαχίας*· — «Τυφλὸς μὲ γερὰ μάτια» τοῦ *Ρεύματος τοῦ Βοσπόρου*· — Ποιήματα τοῦ *Τέλλου Ἄγρα*· — «Τὰ κακὰ γατάκια» τῆς *Ζίλδας*· — Μικρὰ διάφορα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Ἀπ' τὸ χωριὸ» (πολὺ ἀκατάστατον τὸ γράψιμον·) — «Αἱ ἀπορίαι ἑνὸς φίλου μου» (δὲν εἶνε θέματα αὐτὰ διὰ τὴν Σ. Σ.) — «Ἡ τύχη ἑνὸς ἐπαίτου» (κακογραμμένον·) — «Λεοντάρι ἀνήμερο» (κακόζηλον.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ διπλώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1913. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια].

Νέα ψευδώνυμα: *Τύχη*, κ. (Χ.) *Μαυροκέρασο*, κ. (Ν. Κ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ὁ *Γενναιόψυχος Στρατηλάτης* (0) μὲ *Σημαίαν τῆς Ἀκροπόλεως*, *Πληγωμένον Μαχητήν*, *Ἡρωϊκὴν Σάμον*· — ὁ *Ἰσὸς Ἀράχνης* (0) μὲ *Ἀσέρα τῆς Ἐλευθερίας*, *Σημαιοφόρον Ἕλληνα*, *Ἀτρόμητο Εὔζωνάκι*, *Κῦρα*· — ὁ *Νικητὴς* (0) μὲ *Τέλλον Ἄγραν*, *Ἑλλάδα τοῦ Ρήγα*, *Βαλκανικὴν Συμμαχίαν*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Φάωνα* (εὐχαριστῶ ποῦ ξεσπαθώνεις· ὄχι, αἱ κάρτ-ποστὰλ δὲν μοῦ χρειάζονται·)? (ἔλαβα τὰ περιπλέον κατὰ λάθος σταλέντα κ' εὐχαριστῶ·) *Συλβίαν* (πλήρης ἐμπιστοσύνη·) *Νησιωτοπούλαν* (τώρα ὅλα καὶ ἀκοτελέσματα θὰ ἔχωμεν· ὡραῖα ἔλυσες καὶ σὺ τὴν Ἀπορίαν·) *Ἐν Τούτῳ Νίκῃ* (ἐλήφθησαν·) *Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες* (ἔλαβα·) *Ἡρωϊκὴν Σάμον* (σοῦ ἔστειλα τὸ ὅλον τεῦχος·) *Χρυσαλλίδα τοῦ Κάμπου* (τί ὡραῖον δελτάριον! ναί, διὰ σὲ ἦτο ἡ πρότασις τοῦ *Δοξασμένου Ρήγου* καὶ στεῖλε·) *Κρητικοπούλαν* (διεβιβάσθη·) *Χρυσίναν Π. Π.*, *Συμμαχικὸν Στρατόν*, *Μάχην τοῦ Σαρανταπόρου* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *16ην Ὀκτωβρίου*, θὰ ἀποντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 139ος Διαγωνισμὸς Λύσεων Αὐγούστου—Νοεμβρίου

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 18ης Ἰανουαρίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀπόμη δημοσιευθῇ).

503. Λεξίγριφος

Ἂν ἕνα ζῶον χρήσιμον
Μὲ ἄνθη συνενώσῃς,
Πόλιν τῆς Νέας Ἑλλάδος μας
Εὐθὺς θὰ φανερώσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Θαλασσοκρατείρας Ἑλλάδος

504. Στοιχειόγριφος

Εἶμαι ὅ,τι ἦσαι καὶ σύ
Καὶ καθένας ὁποῦ ζῇ·
Μὰ μὲ κάτι ἀπόμη ἄλλο
—Μ' ἕνα γράμμα... τί μεγάλο!—
Θενὰ γίνω τόσο δὰ
Ἕνα πρᾶγμα μιὰ χαψιά.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γαλήνης

505. Συλλαβόγριφος

Τρία γράμματα κολλῶ,
Μέγα Κράτος θεωρῶ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πατριωτικοῦ Πόθου

506. Μωσαϊκὸν

Ἡ Ἀγκών, ἡ Λισσαβών,
Τὸ Λονδῖνον, ἡ Καντών,
Δίδουν κάτι ἡ καθεμία
Γιὰ ἕνα Κράτος στὴν Ἀσία.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Εὐγενοῦς Ἰδανικοῦ

507. Τρίγωνον

* * * * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
* * * * = Ἀρχαῖος θεός.
* * * = Χρονικὴ διαίρεσις.
* * = Ἀντωνυμία.
* = Σύμφωνον.

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας

508. Μαγικὴ Εἰκὼν ἄνευ Εἰκόνος

Ἡ μητέρα: — Κώστα, Λελέ, Νῖκο, γιατὶ δὲν πήρατε μαζί σας καὶ τήν.....;
Τὰ παιδιά: — Ποιά;
Ἡ μητέρα: — Μὰ σᾶς τὴν εἶπα!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐνδόξου Νίκης

509—513. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν, ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι τόσαι λέξεις:

ὄνος, κῆτος, πόνος, κῦβος, Ἀλῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πουπουλένιας

514. Ποικίλη Ἀκροστιχὶς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λεξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθεξῆς, σχηματίζουν μέγαν ἄνδρα τῆς ἀρχαίας Ρώμης:

1, Νῆσος τοῦ Ἰονίου. 2, Κῆτος. 3, Πόλις τῆς Γερμανίας. 4, Μέγας στρατηγὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. 5, Ἀρχαῖος κοσμοκράτωρ. 6, Ζῷον χρήσιμον διὰ τὸ δέρμα του.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αὔρας τῶν Σπετσῶν

515. Φωνηεντόλιπον

* - χρψτ - κλ - * - φστ - τ - χρ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐνδόξου Ἀεροναύτου

516. Γρῖφος

Ὑπὸ κράτησιν οἷα τρῶς!

Ἐστάλη ὑπὸ Παναγιώτου Χ. Ζαφειροπούλου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 34-35

367. Ὑπερίων (ὑπὲρ, Ἴων.)—368. Σιωπὴ (σῖ, ω, πτ.) — 369. Σῦρος - συρτός. — 370. Ἱέρων - Νέρων.

371. ΕΡΑΤΩ
ΡΗΜΑ
ΑΜΑ
ΤΑ
Ω

372. ΙΣΠΑΝΙΑ (Ἰάκωβος, Ἄσσος, Ἀλπεις, ΣαλΑμίς, ΑφγαΝιστάν, ΣουηδΙα, ΟὐρανΙΑ.)

373. Ἰούδας (Ἰού, δάς.) — 374. Λάϊος - Γάϊος. — 375. Ἀήρ - Ἥρα. — 736. Μάριος - Μαρία. — 377. Ἡ οὐρά.—378. Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.—379. *Ὁ Ἀριστείδης ἐξωσταρακίσθη* (ὦ Ἀρίστη δις-ἐξ ὡς-τρὰκ εἰς θῆ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρόνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἁπλαῖ.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

"ΟΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ,,

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΙ

Ἀπονέμεται ὁ ***Μεγαλόσταυρος*** εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς ***Ἑλληνικὴν Καρδιάν***, ***Ἀναστηθεῖσαν Ἤπειρον***, τὸν πρωθυπουργὸν ***Ἀδαμάντιον Χαρακτῆρα*** καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ***Ναυτάκι τῆς Χαλκίδος***, διὰ τὰς ἐξόχους ὑπηρεσίας των. Εἰς δὲ τοὺς ***Μεγευτικὸν Δάσος*** καὶ ***Στέφανο στὴ Γαλανή μας***, ἡ Κυανῆ ταινία τῶν Θριαμβευτῶν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ
Ἀήττητος Εὔζωνος

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Διορίζεται προσωπάρχης τοῦ ὑπουργείου ὁ ***Χρυσαετός***. Ἀπονέμεται ἡ Κυανῆ ταινία τῶν θριαμβευτῶν εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ Ἀσυρμάτου ***Ἐθνικὸν Ἐργοδόμον***.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ναυτάκι τῆς Χαλκίδος *(ΙΓ',429)*

Demoiselle diplomée donne Cours de diction et de français aux jeunes filles à 10 francs par mois. Adresse L. C. Poste restante. *(ΙΓ',430)*

ΑΔΡΥΓΓΟ-ΩΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατεῖα Ὁμονοίας
Ὁδὸς Δώρου 8α
Ὧραι ἐπισκέψεων 10—12 καὶ 3—5

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 11 *(οἱ ἑξῆς: 5, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23)* πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φ. 1,10 διὰ τὸ Ἐσωτ. καὶ 1,30 διὰ τὸ Ἐξωτ.

Τόμοι 7 *οἱ ἑξῆς: 1, 8, 9, 11, 12, 14, 24*, πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 4ος, 6ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηντλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1912

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδετος φρ. 3 — Χρυσόδ. φρ. 6. Διὰ τὰς Ἐπαρχ. ἄδετος 3,50, χρυσόδ. 6.50 Διὰ τὸ Ἐξωτερ. » 4,— » 7,—

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται ἐλεύθερος ταχυδρ. τελῶν: Ἄδετος φρ. *7*—Χρυσόδετος φρ. *10*.

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1906, ἕως 1912, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδετος φρ. *8*—Χρυσόδετος φρ. *10*.

Τύποις «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ *Πλατεῖα Ἁγίων Θεοδώρων.—2503*